DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 2 oktober 2002 *

I mål C-348/02,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Valero Jordana och R. Amorosi, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av M. Fiorilli, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15 i rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar (EGT L 85, s. 1, och, i rättad lydelse L 188, s. 54) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,

* Rättegångsspråk: italienska.

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann och A. Rosas (referent),

generaladvokat: L.A. Geelhoed,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

med hänsyn till beslutet, vilket fattats efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 30 september 2002, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15 i rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar (EGT L 85 s. 1 och rättelse L 188, s. 54) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2 I artikel 15 i direktiv 1999/13 föreskrivs att medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detsamma senast den 1 april 2001 och att de genast skall underrätta kommissionen om att så har skett.

3 Eftersom kommissionen ansåg att direktivet inte hade införlivats med italiensk rätt inom den föreskrivna fristen, inledde den ett förfarande i enlighet med artikel 226 EG. Sedan Republiken Italien hade beretts tillfälle att inkomma med synpunkter riktade kommissionen den 20 december 2001 ett motiverat yttrande till denna medlemsstat och anmodade den att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att följa detsamma. Eftersom Republiken Italien inte svarade på detta yttrande, väckte kommissionen förevarande talan.

4 Kommissionen har gjort gällande att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt de relevanta bestämmelserna i direktiv 1999/13, genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detsamma.

5 Republiken Italien har uppgivit att ett förslag till kungörelse för tillämpningen av direktiv 1999/13 har utarbetats av miljöministeriet och att godkännandet av Conferenza Stato Regioni pågår.

6 Härvid skall det konstateras att Republiken Italien inte har bestridit att de åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktiv 1999/13 med nationell rätt inte hade vidtagits vid utgången av den frist som förelagts i det motiverade yttrandet, utan enbart har angivit i vilket skede införlivandeprocessen av direktivet befinner sig.

7 Av fast rättspraxis följer dock att förekomsten av ett fördragsbrott skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet, och domstolen skall inte beakta senare förändringar (se, bland annat, dom av den 24 oktober 2002 i mål C-455/00, kommissionen mot Italien, REG 2002, s. I-9231, punkt 21).

8 I förevarande fall har det fastställts att ingen åtgärd för införlivande av direktiv 1999/13 med den italienska rättsordningen ännu hade vidtagits när den frist som förelagts i det motiverade yttrandet löpte ut.

9 Kommissionens talan skall således anses välgrundad.

10 Följaktligen skall det konstateras att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15 i direktiv 1999/13, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa sagda direktiv.

Rättegångskostnader

11 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15 i rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar genom att inte anta alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.**

2) **Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Wathelet Jann Rosas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 2 oktober 2002.

R. Grass M. Wathelet

Justitiesekreterare Ordförande på första avdelningen